

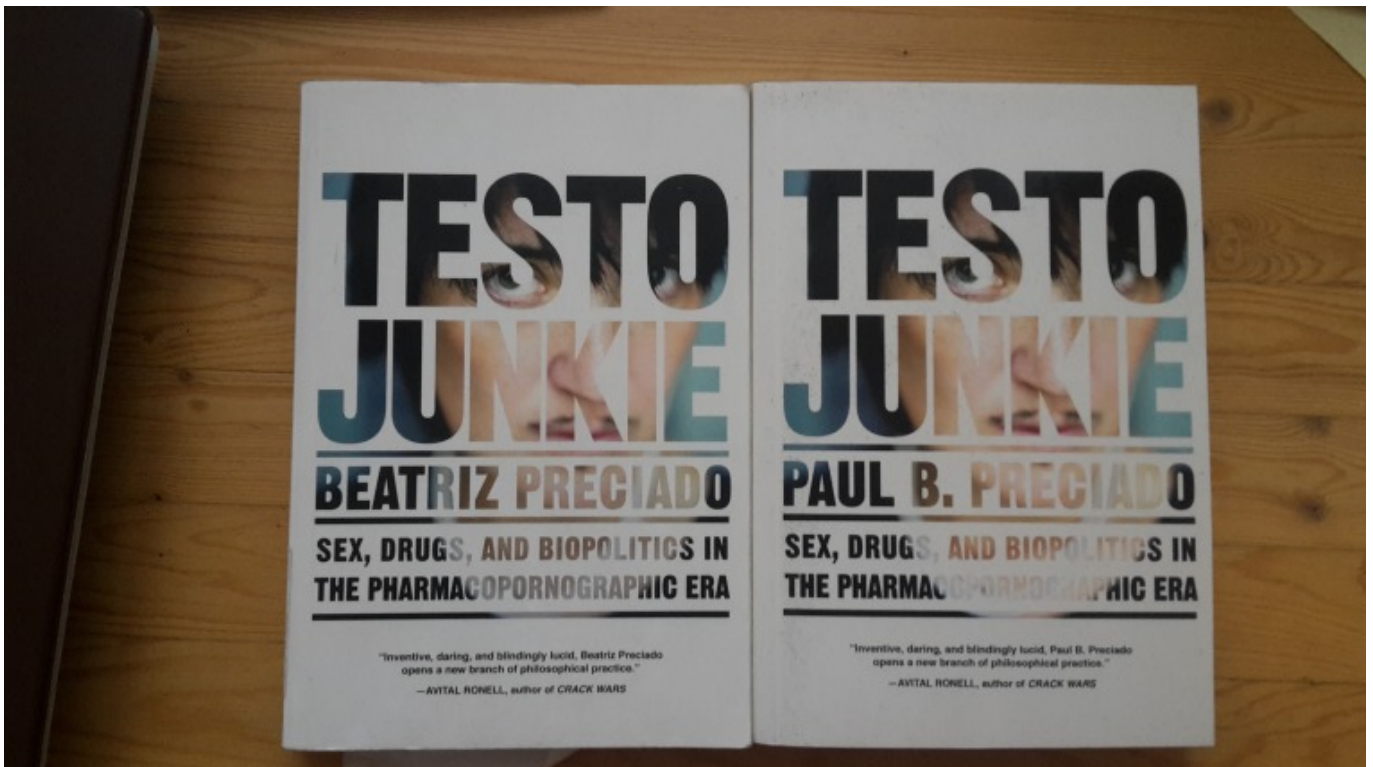

איך "טסטו ג'אנקי" משנה אותך

"כותבת שנטלה טסטוסטרון במסגרת ניסוי עצמי פילוסופי, אותו היא תיעדה בספר - זה טלטל אותי עד כדי כך שזה לא יצא לי מהראש". מיכל ב' רון והאנה מ' ברוקמילר דנות במיניות, במשלים, במתן שמות, בלידה ובמוות, בתגובה לספרו של פול ב' פרסיאדו, "טסטו ג'אנקי".

מאמר מאת מיכל ב. רון דצמבר 2, 2018

20161116_140602.jpg

[1] כריכת "טסטו ג'אנקי" מאת באטריס פרסיאדו וכריכת "טסטו ג'אנקי" מאת פול ב' פרסיאדו.
צילום: מיכל ב' רון

מוקדש ל-המ"ב ול-למ"ר

נדמה שתמיד היה לי עותק של ספרה של באטריס פרסיאדו, טסטו ג'אנקי: סקס, סמים וביו-פוליטיקה בעידן הפרמקופורנוגרפי [Testo Junkie: Sex, Drugs, and Biopolitics in the Pharmacopornographic Era](#) [2], (2013), זה ששאלתי מספריית האוניברסיטה. ¹מצאתי הודעת פייסבוק שכתבתי בעשרים ביוני, 2015, לאמנית נ"ע, ובה אני מודה לה על שסיפרה לי עליו. מה שהיא אמרה טלטל אותי כל כך שזה לא יצא לי מהראש - היא סיפרה לי על כותבת שנטלה טסטוסטרון במסגרת ניסוי עצמי פילוסופי, אותו היא תיעדה בספר. עד שהגעתי לקריאת הספר עבר עוד קצת זמן. הוא עמד

לו על מדף הספרים ליד השולחן האקראי והריק שאליו ישבתי כדי לכתוב את עבודת הדוקטורט שלי. הבחנתי קודם כל במהדורה הצרפתית של הספר. לקחתי אותה והתחלתי לקרוא, תוך הבנה שהכאילו-צרפתית שלי אינה מספקת, ובוודאי קיימת גרסה אנגלית בהישג יד (בספרייה בה אני מעדיפה לעבוד יש אוסף של מהדורות באנגלית של מונוגרפיות - צורך בסיסי עבורנו, קהילת הזרים, ודבר נדיר בברלין, היכן שהשפה היא תמיד גרמנית).²

מצאתי עותק באנגלית, ושאלתי אותו בהתרגשות רבה. מאז נמצא הספר ברשותי, אחרי אין-ספור הארכות ושאלות חוזרות. אין לי שום כוונה להחזיר אותו לספרייה, גם אחרי שחברתי היקרה, האמנית ע"ל, נתנה לי עותק כמתנה ליום הולדת האחרון. העותקים אינם זהים; השם פול ב' פרסיאדו ([Paul B. Preciado](#) [3]) מעטר את הכריכה האחרונה (2016).³ האחד נכתב על ידי אישה והשני מיוחס לגבר; האחד שאול ובקרוב יהפוך לגנוב, והשני נקנה ברשת והגיע במשלוח דואר. בדברים שלהלן אני מבקשת לפענח מה יש בו בספר זה שטלטל את כל קיומי. אני מקדישה אותם ל-הב"מ, עמיתתי היקרה וחברתי לאחוות העוקבות של [מ"ב](#) [4], לכבוד פרסומו של [טסטו ג'אנקי](#) לראשונה בגרמנית. על הגרסה הגרמנית חתום רק שמו של פול.

הב"מ ואני נצא למסע יחד, היא לראשונה ואני בפעם השנייה. שתי נשים סיס-סקסואליות⁴ הנמצאות במערכות יחסים הטרוסקסואליות, במסע לגילוי העידן הפרמקופורנוגרפי שבו אנו חיים. השמעת הקול האישי היא הכרחית, וכתבה בגוף ראשון היא חיונית. אני סקרנית לגלות מה תחשוף צורה זו של מכתב פתוח.

הערה על ההדפסה הרביעית

בהערותיו על ההדפסה הרביעית של הספר, פרסיאדו מסביר את שינוי השם לפול, המופיע על הכריכה: "כפי שעבדים היו נוטלים לעצמם שם חדש עם קניית החופש שלהם, וכפי ששמות הכפרים בפלסטין ישתנו כאשר יחזרו לבטא אותם אלה שבגולה".⁵ אבל איפה באטריס, זו שהתעמקתי בקריאת כתביה ושגילתה לי את עולמי? כפרים רבים בפלסטין קיבלו שמות וזהויות ציוניים. האם האלימות הכרוכה בשינוי השם מבאטריס לפול פחותה בשיעורה? פרסיאדו טוען שאין זו אלא "עוד פרקטיקה של נישול והתנגדות". עבור המחבר, "מתן השם הוא רק עוד משל, קולקטיבי במקרה זה. עכשיו עליך מוטלת החובה להעניק לי את הזכות לחבוש מסיכה זו".⁶

איך נוכל להגיב? משל לעולם אינו מאפשר תגובה. למדתי זאת מז'אן דה לה פונטיין, ממשל העורב והשועל (*Le Corbeau et le Renard*). מר עורב אינו מצליח לענות למר שועל, שתמרן אותו במחמאות מזויפות על קולו הערב, עד שהפיל את הגבינה שבמקורו. מר פרסיאדו לא יסיר את המסיכה, גם אם נחניף לו ונספר לו כמה נאה ומהותי בעינינו הוא קולה של מרת פרסיאדו. "השם שעל הכריכה - שהוא נתיב ומחיקה והבטחה גם יחד - עבר שינוי. עליכם להבין שפול ספג ולקח על עצמו את כל מה שהיה פעם ב"פ".⁷

אך משהו בכל זאת השתנה. כתבתי את ההקדמה לטקסט זה לפני שפתחתי את ספרו של פול. הקריאה בהקדמה לספר החזירה אותי אל אותה הערה שקראתי בעיניים אוהבות ואז שוב בלב נבגד. מכיוון שמהו מהותי השתנה. נוצר אובדן שעכשיו אני מבכה. ממש כפי שהיה לי צורך להבין מה טלטל אותי בעוצמה כזו בספרה של באטריס, עכשיו עלי לפענח מה מזעזע אותי כל כך בספרו של פול.

[5] [Chauveau - Fables de La Fontaine - 01-02.png](#)

[6] פרנסואה שובו, איור למשלים נבחרים מאת ז'אן דה לה פונטיין, קלוד ברבן ודני תיירי, פריז, 1668 (מהדורה ראשונה),
1678-79 (מהדורה שניה), 1694 (מהדורה שלישית)

* מב"ר: חוקרים שכותבים על העורב והשועל של מרסל ברותרס (Broodthaers) נוטים להשתמש בדימוי זה, אם כי האמן עצמו לא עשה זאת.

[7] [RondpointCorbEtRenar iggy.jpg](http://RondpointCorbEtRenar.iggy.jpg)